



תת"ע 7775/03/22 - אמיר ברק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7775-03-22 מדינת ישראל נ' ברק
תיק חיצוני: 14124139313

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אמיר ברק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשת המבקש לפסוק הוצאות הגנתו לאחר שהתייצב לדיון בבית המשפט ביום 10.5.22 ובשים לב לכך שכתב האישום כנגדו בוטל.
2. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה תוך הפניה להוראות סעיף 80(א) לחוק העונשין וטענה כי פעלה מיד ובהזדמנות הראשונה לאחר שהמבקש העלה טענותיו לביטול כתב האישום וכי לא פעלה בזדון או ברשלנות.
3. יצוין כי התיק נשוא הבקשה שבפניי הוגש לבית המשפט לאחר שהמבקש הביע רצונו להישפט בגין דו"ח מסוג ברירת משפט. בנסיבות אלה נקבע דיון הקראה אליו התייצב המבקש ביום 10.5.22, כנדרש. בדיון טען המבקש, לראשונה, כי הוא מבקש שהדו"ח נשוא התיק יבוטל, ובמעמד הדיון ביקשה ב"כ המאשימה לבדוק טענותיו של המבקש ולקבוע את התיק לתזכורת במעמד המשיבה, ע"מ שתוכל ליתן תשובתה לבקשת המבקש. בנסיבות אלה התיק נקבע לתזכורת במעמד המשיבה בלבד ליום 22.5.22.
4. בדיון התזכורת שהתקיים ביום 22.5.22 הודיעה ב"כ המשיבה כי היא חוזרת בה מכתב האישום, ובהתאם לכך הוריתי על ביטול כתב האישום וסגירת התיק.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובטענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה לפסוק למבקש הוצאות הגנתו בגין ביטול כתב האישום.



סעיף 80 לחוק העונשין קובע שתי עילות חלופיות בגין רשאי בית המשפט לפסוק הוצאות לנאשם:

6.

"80. (א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור."

7. ביחס לעילה, "לא היה יסוד להאשמה", נקבע בע"פ 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 73, 89 (2002) כי המבחן לאורו תיבחן עילה זו הוא מבחן הסבירות:

"במקום שהתביעה נהגה בסבירות ובזהירות ראויה, כראוי לתביעה, לא נאמר כי לא היה יסוד להאשמה גם אם בערבו של יום יצא נאשם זכאי בדינו...ואילו אם התביעה נהגה שלא בסבירות ושלא בזהירות ראויה, תישא המדינה בהוצאותיו של הנאשם ותיאלץ לפצותו על מעצרו ועל מאסרו."

8. באשר לעילה, "נסיבות אחרות המצדיקות זאת", מדובר בעילה רחבה אשר בתי המשפט ביקשו לקבוע לה אמות מידה מנחות. בע"פ 303/02 חמדאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 550, 558-559 (2003) נקבע כדלקמן:

"עילת הזכאות השנייה - עילת הנסיבות המצדיקות - אמנם רחבה היא, אך ניתן למקד ולקבוע כי פורסת היא עצמה בעיקר על שתי קבוצות של נסיבות: קבוצה ראשונה נוגעת להליך המשפטי. קבוצה שנייה עניינה בנסיבות אינדיווידואליות של הנאשם (ראו והשוו פרשת דבש הנ"ל [1], בעמ' 107 ואילך).

אשר לנסיבות הנוגעות להליך המשפטי: כאן ניתן הדגש לאופן התנהגותם של התביעה ושל יתר הגורמים המעורבים בהליך, במהלך המשפט וכן לעניינים נוספים הקשורים בהליך... סוג אחר של נסיבות העשויות להצדיק מתן שיפוי ופיצוי הן כאמור כאלה הנוגעות לנאשם באופן אישי. כך, תיתכן נפקות לסבל חריג ולעינוי דין חמור שבאו על הנאשם בעטיו של ההליך המשפטי, להתמשכות בלתי סבירה של המשפט, לעלילת שווא שהטעתה את רשויות התביעה, לפגיעה בבריאותו, בפרנסתו או במשפחתו של הנאשם וכיוצא באלה נסיבות (ראו: ע"פ 52/89 מדינת ישראל נ' סבאח [5], בעמ' 658; פרשת דבש הנ"ל [1], בעמ' 91, 107, 137). הענקת הפיצויים בגין נסיבות אלה יש בה מידה של חמלה וחסד."

9. אין מחלוקת כי טענת המבקש הובאה לראשונה אך במעמד הדין אשר נקבע ליום 10.5.22 ולאחר שטענות המבקש נשמעו, מצאה המשיבה לחזור בה מכתב האישום כנגדו תוך שציינה כי מדובר בטעות במצב הדברים מצד השוטרים "בשטח".



משעמדה למבקש האפשרות לפנות למשיבה לביטול הדו"ח, במקום להגיש הבקשה להישפט, או בד בבד עם הגשת הבקשה, והמבקש בחר להעלות טענותיו לראשונה בפני המשיבה רק במעמד הדיון שנקבע ולאחר העלאת טענותיו מצאה המשיבה לבקש לחזור בה מכתב האישום, מקובלת עלי עמדת המשיבה על פיה פעלה בהזדמנות הראשונה לאחר שנודעו לה טענות המבקש, לבירורן ומצאה לנכון לקבלן והודיע על חזרה מכתב האישום, תוך שפעלה בהגינות ועל מנת למנוע התייצבות נוספת ומיותרת מצידו של המבקש בבית המשפט.

10. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי התקיימו החלופות המנויות בסעיף 80(א) לחוק העונשין, ועל כן הבקשה נדחית.

עם זאת אוסיף, כי ראוי שהמשיבה תפעל לריענון ההנחיות הרלוונטיות לשוטרי "השטח" בעניין זה בכדי שמקרים דומים לאלה לא ישנו והעתק החלטתי זו יועבר לראש שלוחת התביעות.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, בהעדר הצדדים.